

[Hilmar Baunsgaard.]

valget med at se bort fra den økonomiske sammenhæng, som ingen af os — uden at komme galt af sted — kan se bort fra. Finansministeren har skabt vanskeligheder for sig selv og sin finanspolitik ved at gøre det, og i virkeligheden står vi med merværdiafgiftens ikrafttræden pr. 1. juli som det absolut tidligste i den situation at have tilvejebragt en betydelig mangel på muligheder for at få kabalen til at gå op. Regeringspartiet og det folketingsflertal, som i går meddelte sin beslutning, er ikke selv ganske uden skyld i, at det er gået sådan, og ligefrem lettet forhandlingerne og mulighederne for at nå frem til en holdbar løsning blot for det første finansår har det jo ikke.

Antonsen: Liberalt centrum betragter indførelsen af merværdiafgift som en virkelig teknisk reform af den almindelige omsætningsafgift og lægger herunder vægt på en række forhold. For det første er merværdiafgiften i en række henseender neutral i forhold til forbrugsvalget, til handelskanalerne og til udenrigshandelen. For det andet er merværdiafgiften let at administrere i den form, hvori den er foreslået her i landet. Der er vel kun et enkelt land i verden, hvor den hidtil har været praktiseret, og det er Frankrig. Der har man imidlertid anvendt et særdeles indviklet system, så det kan vi ikke lære noget af. Vi kan derimod betragte vort naboland Sverige, der hidtil har haft detailafgift. Der er man helt overbevist om, at der vil være tale om et fremskridt, hvis man forlader detailafgiften og går over til merværdiafgiften. Det er derfor rigtigt, at vi her i landet har afsluttet vore overvejelser om eventuelt at vælge detailafgiften i stedet for. Den har ikke alle de fordele, som merværdiafgiften vil have.

Vi slås jo endnu med en række problemer i forbindelse med engrosomsen, problemer, som aldrig vil kunne løses helt, da det er problemer, som ligger i systemet. Der har fra tolddepartementets side været gjort et stort og dygtigt arbejde for at lappe på disse ting, men den endelige løsning kan ikke findes. Det gælder f. eks. de administrative problemer, som mange virksomheder har, fordi de både beskæftiger sig med af-

giftsfri og afgiftspligtige varer. Det gælder de virksomheder, som sælger både en gros og sælger direkte til forbrugere, og hvor der er spørgsmål om, hvilken afgiftssats man skal anvende. Det gælder også og ikke mindst inden for byggeriet, hvor engrosomsen i sig har forhold, som medfører, at man beskatter industrialiseret byggeri hårdere end det traditionelle byggeri. Man modvirker altså byggeriets modernisering. Også her har der været gjort et stort arbejde for at lappe på problemerne, men den endelige løsning finder vi først i det øjeblik, vi får merværdiafgiften.

Hvad angår det foreliggende lovforslag, vil jeg gøre en bemærkning til en enkelt af paragrafferne, nemlig § 28, der drejer sig om refusion af afgiften ved nybyggeri. Denne paragraf indeholder samme refusionsregel, som man har under den nuværende engrosoms, hvor det er nødvendigt at udforme bestemmelsen på denne måde; man forsøger ikke at finde frem til, hvor meget der rent faktisk er betalt i afgift, men refunderer i stedet for et vist beløb pr. m². Dette skulle imidlertid ikke være nødvendigt under merværdiafgiften. Der skulle man have mulighed for at refundere det faktiske beløb. Hvis man altså ønsker at holde nybyggeriet fri for merværdiafgift gennem refusionsordning, har man under dette system den mulighed, at byggherren møder frem med sine bilag, hvoraf afgiftsbeløbene fremgår, og så får det fulde beløb refunderet. Naturligvis vil der være mindre administrative problemer i forbindelse hermed, f. eks. i de tilfælde, hvor byggherren i forbindelse med byggeriet også har fået sat et vist inventar ind i huset, men disse problemer må da være til at overvinde. Gennemfører man det her foreslåede, vil byggeriet i storbyområderne, specielt Københavns- og Århusområdet m. v., jo ikke få den samme refusion som byggeriet i andre dele af landet, hvor byggeomkostningerne er noget lavere, fordi refusionen foretages efter de samme sats, medens den afgift, der er betalt, vil være større i storbyområderne.

Må jeg desuden pege på et enkelt overgangsproblem. Det er meget heldigt, at denne afgift betyder fuld neutralitet i forhold til udenrigshandelen, så der ikke finder dobbeltbeskatning sted. Danske virk-